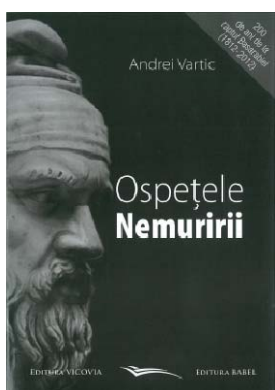

Prof.dr.hab. Valeriu Dulgheru
Prezentarea cărții „Ospețele nemuririi”
Autor Andrei VARTIC

„E dat acestui trist norod/ Și oul sterp ca de mâncare,
/Dar viul ou, la vârful cu plod, /Făcut e să-l privim la soare..”

(Ion Barbu)

Regretatul Andrei Vartic, fizician de formație și împătimit de istoria Neamului de vocație, a părăsit această lume prematur răpus de o boală cruntă. S-a aflat permanent pe baricadele luptei de Eliberare Națională. În a. 2006 s-a aflat alături de N. Dabila la formarea Forului Democrat al Românilor din Moldova în calitate de prim vicepreședinte. Organizator de excepție a diferitor manifestări cu caracter național. A participat activ la diferite ediții ale Simpozionului „Cucuteni 5000 Redivivus: științe exacte și mai puțin exacte”. La prima ediție din a. 2006 a participat cu o explicație originală a simbolisticii picturii cucuteniene, „dezgropând” de sub stratul uitării vestigii ce atestă vechimea Neamului cum ar fi „Amuleta de la Brânzeni” de 36000 de ani, „Amuleta de la Cosăuți” de 18000 de ani, complexul de la Hotin de 45000 de ani ș.a. La cea de-a doua ediție a Simpozionului A. Vartic a prezentat impresionantul studiu al Complexului monastic rupestru de la Țâpova sub aspectul descifrării informației lăsate de strămoși. La cea de-a treia ediție a participat cu incitantul studiu „Paradoxul dacic”, în care pe lângă interesantele explicații ingineresti ale construcțiilor dacice, interpretările scenelor de pe Columna lui Traian, explicațiile cum au ajuns la Roma cele peste 150 de statui gigantice de tarabostes (daci), vine cu un impresionant studiu al așa numitelor cuie dacice, puritatea cărora este de 99,97% Fe, acoperită cu o peliculă care le protejează de rugină, procedeu încă nedescifrat până astăzi.

Cartea „Ospețele nemuririi” din seria „200 de ani de la raptul Basarabiei (1812-2012)” este o continuare a descifrărilor paradoxurilor dacice din punct de vedere științific. Cartea este structurată pe trei părți. În prima parte autorul demonstrează de ce Traian n-a cucerit Dacia la 101 ci doar în 106? De asemenea, misterele lui Zalmoxis, Sanctuarul cu Sarmisegetusa Regia, Sarmisegetusa Ulpia Traiana, Principiile etice ale dacilor, Entropia este ASăgeata timpului (Sarmis+getusa), explicațiile Marelui Spațiu Zalmoxian, cunoscutul șir zalmoxian păstrat sub diferite forme în tradițiile populare (Călușarii, Meșterul Manole, Miorița – „cel mai tainic, mai misterios, mai tragic poem popular al românilor, poem prezent absolut în toate zonele lor de locuire”). Partea I finalizează cu explicațiile tăblițelor de la Tărtăria, cu noua explicație a înscripției DECEBALUS PER SCORIO ca „Decebalus preche Scorilor”. Partea a II^a începe cu „Aritmetica lui Zalmoxis”, continuă cu „Lumile virtuale ale lui Zalmoxis”, „Unda de timp” și se termină cu „Lupta cu Moartea” (Krishna, Atlantida, Cortul lui Moise, Templul lui Solomon, Ieroglifele lui Cantemir, Dacul de la Buridava). În partea a III^a „Oul dogmatic” autorul încearcă să explice chiar facerea lumii de pe poziții științifice.

Într-o formă destul de explicită autorul prezintă o listă din 89 elemente chimice formate posibil în urma unui Big-Bang. *„Minunea constă, probabil, în faptul că actul Creației s-a făcut liniar prin dezvoltarea exponențială rapidă a unui poligon cu 25 de laturi, dotat cu toată energia necesară existenței de mai departe a Cosmosului”*. O explicație cu adevărat miraculoasă autorul acordă numărului π , considerându-l *„cel mai genial soft din Univers”*, descriind fenomenalele lui proprietăți, considerându-l *„poate un cod a tot ce există”*. În continuare, pornind de la zicerea lui Platon că *„...la baza Cosmosului stă Triunghiul”* autorul desenează un triunghi isoscel, în care *„...se așează perfect dumnezeescul șir de la Grădiște”*.

Întreaga lucrare este scrisă cu o puternică amprentă matematică, multe explicații ale misterelor dacice fiind matematizate, înțelese bine doar având o anumită pregătire matematică. Impresionantele explicații ale calendarului dacic mult mai perfect decât cel Iulian. Explicațiile multor mistere dacice autorul le vede și prin prisma unui cunoscut fenomen fizic - entropia.

În final autorul se întreabă: *„Există un paradox dacic? Cu certitudine. Dar pentru a-l transforma în discernământ și carte de căpătâi pentru generațiile care vin este necesar să ne scoatem cu toții ochelarii ignoranței și să chemăm cercetarea multidisciplinară contemporană în ajutorul arheologului și istoricului. Numai așa strămoșii noștri nu ne vor privi ironici din trecutul lor de glorie și filosofică, și tehnologică, și militară, și religioasă”*.

Este poate și cazul *„Simpozionului Cucuteni 5000 Redivivus”* care încearcă să-i adune împreună pe cercetătorii din diferite domenii, împărțiți artificial în caste, căci cum spune autorul *„Cei vechi nu aveau multe științe, ci numai una singură”*.